

DE WERELD IN VERANDERING

INLEIDING.

Deze cursus zal behandelen de kwestie van de geest, geestelijke verandering en wat er op aarde gaande is, wat er daardoor kan gebeuren.

De wereld is in verandering. Omdat de meeste veranderingen zich geleidelijk voltrekken vanuit het standpunt van de mens die maar kort op aarde leeft, zult u daar eigenlijk niet eens zo heel veel van merken. U ziet alleen de uiterlijke tekenen.

De wereld van vandaag wordt beheerst door bepaalde machtsgroepen. Er zijn mensen die denken dat zijn staten. Wij zullen dat nog ten debat stellen. Er zijn ook mensen die menen dat de godsdienst gaat verdwijnen. Wij hopen aan te tonen dat ze wel degelijk bestaat en blijft bestaan, maar dat ze in haar wezen op het ogenblik bepaalde veranderingen aan het doormaken is.

Als wij te maken hebben met de economie, dan is het duidelijk dat een economie, die alleen maar rechte lijnen kan trekken van het verleden naar de toekomst, slechts zeer bij benadering en zonder rekening te houden met de reactie van de mensen het een en ander kan vastleggen.

Achter al deze dingen schuilen echter ook geestelijke werkingen en geestelijke krachten. Er wordt o.m. vanuit de Witte Broederschap, wel degelijk op deze wereld ingewerkt; al jaren lang. Er wordt op deze wereld bijzonder sterk ingewerkt door krachten uit uw eigenkosmos. Krachten van sterren, van planeten. Bepaalde stralingen en zelfs het veranderen van de ruimtelijke structuur van een deel van de ruimte waarin de zon zich op het ogenblik met een behoorlijke vaart beweegt. Wij hebben dus te maken met een zeer complex geheel. Om dit geheel een beetje begrijpelijk te maken hebben wij het gesplitst in 4 afdelingen.

Ik zal nu overgaan tot

LES I.

GROOTMACHTEN.

Er zijn mensen die zeggen: Op aarde wordt op het ogenblik alles bepaald door de Amerikanen en de Russen, hun controversen, hun overeenkomsten. Misschien op een 3e plaats nog door China en een heel eind daarachter komt dan de EEG.

Dat lijkt allemaal zo, omdat we te maken hebben met de politieke exponenten van een gehele staatsstructuur. Die structuur wordt echter bepaald door de economische mogelijkheden en noodzaken van een bepaald land.

Als Rusland steeds meer behoefte heeft aan import, dan is heel duidelijk dat dit land vriendelijker moet zijn tegenover het buitenland. Als China een ontwikkeling wil doormaken waarvoor grote credieten mogelijk noodzakelijk zullen zijn en waarvoor men kennis en investeringen van

buitenaf wil aantrekken, dan is het duidelijk dat de gehele structuur althans naar buiten toe vriendelijker om niet te zeggen democratischer moet zijn.

Welke machten schuilen daar achter? Ik kan het alleen aan de hand van enkele voorbeelden toelichten.

Er is een groepering. We kunnen die niet eens een concern of een kartel/- Een groepering van samenwerkende grote bedrijven. Elk daarvan heeft in tenminste drie landen vestigingen. Deze bedrijven zijn bovendien de geheime kapitaalverstrekkers en exploitanten van een zevental bankbedrijven. Deze bedrijven plus hun banken zijn daardoor in staat met heel weinig moeite allerlei kapitalen over te hevelen. /- noemen

Neem b.v. Nederland. Wij hebben daar een fabriek. Best. Die werkt goed, maar de belasting is te hoog. Wat doen we dus? Wij verzinnen iets waardoor we tegen of beneden kostprijs leveren aan een zusterbedrijf, dat op zijn beurt dan weer tegen kostprijs levert aan b.v. Zuid-Amerika. In dat geval hebben we dus verliezen. Ze mogen in Nederland blij zijn dat we de werkgelegenheid handhaven.

In het tweede geval hebben we te maken met een exportbedrijf. Het is echter doorvoerhandel. Met een beetje handigheid kun je het voor elkaar brengen dat je bij die export nog een subsidie krijgt, zodat je eigenlijk je werkelijke kostprijs verlaagt, ongeacht het transport over vele schijven van bepaalde onderdelen.

Maar het omgekeerde werkt natuurlijk ook, want er worden producten gemaakt in landen met lage lonen of goedkope arbeid. Het zijn heel vaak producten waarbij handenarbeid nog bijna onvermijdelijk is of waardoor men zonder grote investeringen een redelijk product kan maken. Het product wordt niet onmiddellijk naar Nederland of naar de Ver. Staten geëxporteerd. Het wordt als onderdeel van een groter geheel overgebracht naar een Amerikaans, een Duits, een Nederlands bedrijf. Vandaaruit kun je dan verder tegen hogere marktprijzen gaan verkopen.

Dat is misschien een beetje een zielig geval voor de arbeiders, maar dat is nu eenmaal zo.

Een bekend gezegde dat kortgeleden politiek nog is geciteerd zegt: Je kunt de rijken alleen tot meer werken brengen, als je hun meer geld geeft. Als je wilt dat de armen harder werken, dan moet je hun minder geven. Dat is nu eenmaal zo en dat blijft zo.

Er bestaat dus een soort geld-aristocratie. Deze aristocratie kan zich alleen dingen veroorloven vaak op kosten van de gemeenschap, die voor een gewoon mens niet denkbaar zijn. Laat mij een klein voorbeeld nemen uit een gebied dat u toch iets beter zoudt moeten kennen: de EEG.

U weet, dat er in de EEG nogal wat boter-, vlees- en andere bergen zijn. Dat kost onnoemelijk veel aan opslag en dat kost ook onnoemelijk veel om dat weer kwijt te raken. Je moet dat nog weer subsidiëren als het naar het buitenland gaat. Daarvoor moet je extra heffingen opleggen.

Nu zit er in Frankrijk een bedrijfje met aan het hoofd een mijnheer met goede relaties die eigenlijk driekwart van de handel met deze overtollige producten naar Derde Landen en eventueel naar Rusland in feite in handen heeft. De man maakt daar dubbele winst mee. Maar die winst kan hij alleen maken, als er werkelijk veel is. Dus moet er zoveel mogelijk worden opgeslagen.

Door de regelingen, die er op het ogenblik bij de EEG zijn is dat mogelijk. Je kunt dus een boterberg eenvoudig laten groeien. Je zoudt ze ook door goedkope verkoop, door snellere afzet aanmerkelijk voordeliger kunnen kwijtraken. Als je alleen maar rekent met de kosten van administratie, van opslag enz. maar dan zou dat over vele verschil-

lende schijven moeten gaan. Er zouden heel veel mensen daarmee moeten kunnen handelen.

Nu is daar een Franse meneer die voor ongeveer driekwart van deze bergen een monopoliepositie heeft. Dat betekent, dat deze man voor miljoenen aan winst maakt waarvan ongeveer 3/4 van de winst in feite bestaat uit subsidies die door de EEG worden gegeven om de export te bevorderen. Het zijn misschien rare dingen, maar het geeft u een beeld van wat er eigenlijk aan de hand is.

Wij denken aan een grootmacht als een staat met een groot leger, atoombommen e.d. Maar is dat wel helemaal waar? Als we kijken naar de U.S.A., dan staat wel vast dat de feitelijke bewapening en de vervanging van wapens in dit land wordt bepaald door een lobby van wapenfabrikanten. Dat zijn niet alleen de lobbyisten die bij Senaatsvergaderingen iedereen aanklappen, maar het zijn wel degelijk ook de mensen die relaties hebben. Dergelijke heren zijn op alle ambassades mede uitgenodigd als er eens een feestje is. Zij gaan naar de grote bijeenkomsten. Zij zitten natuurlijk vooraan, wanneer er een of ander politiek diner is met een belangrijke gast. De opbrengst is dan voor de Partij, voor de armen of voor iets anders. Zij kennen elkaar. Er zijn heel veel dingen waarvan men zelfs kan zeggen: Dat lijkt toch wel verdacht.

Ik heb u dit geval in Frankrijk verteld. Het is opvallend, dat een secretaris van de EEG, die mede verantwoordelijk is geweest voor het oplopen van al die voorraden, toen hij eenmaal was afgetreden een baan heeft gekregen met een salaris waar u zeer waarschijnlijk niet alleen uw vingers maar uw hele lichaam voor zoudt aflikken bij een vlees- en voedingsmiddelenexportbedrijf! Zo gaat dat.

O, ik wil niet zeggen dat er in Nederland ministers iets dergelijks hebben gedaan en dat ze daarom een baantje hebben gekregen bij de een of andere grote firme. Dat zou een beetje te gek zijn. Maar het is wel opvallen, dat dergelijke dingen heel vaak en overal gebeuren.

Als u gaat naar Rusland, dan ziet u de buitenkant. U hoort over de Partij. U hoort dat de Russen het zo slecht hebben. Dat is eigenlijk niet waar. U hoort verder dat het een tirannie is. Dat is beperkt waar. U denkt, dat er een Partij is die met de werken van Marx, Lenin en eventueel Stalin bij de hand zit na te slaan wat we nu weer eens tegen die slechte kapitalisten kunnen doen. De werkelijkheid is anders.

Rusland is een heel groot land. Het gebied, dat Rusland op het ogenblik beheerst, is zo groot of groter dan de hele rest van Europa. In dit gebied bevinden zich een groot aantal staten elk met afzonderlijke gevoelens. Of u nu denkt aan de Oekraïne, aan de Wit-Russen, aan Letland of aan Siberië. Het zijn allemaal andere volken.

Al die volken hadden hun eigen gewoonten. Een gedeelte daarvan leefde in 1920 nog in een toestand die doet denken aan 1860-1870 in Nederland en West-Europa. En als we kijken naar de plattelandsbevolking, dan zat die voor een groot gedeelte nog in verhoudingen vast van ongeveer 1500.

Dat land is ontzettend snel geïndustrialiseerd. Zij kunnen nu wel veel maken, maar er is ook erg veel nodig. En omdat je naar buiten toe sterk wilt zijn, is er een wantrouwen dat mede is gebaseerd op de pogingen om de revolutie te doen mislukken. Onder andere door Duitse vrij-scharen die erbij betrokken zijn geweest, Amerikaanse eenheden die hebben meegevochten, Franse eenheden die zich vooral hebben geweerd in het Mongoolse gebied. Dat wantrouwen heeft gezegd: Wij moeten bewapening hebben. Wij moeten kunnen produceren. Daardoor leeft de bevolking inderdaad met een voorzieningsmogelijkheid die aanmerkelijk kleiner is dan de uwe.

Maar als wij prijsvergelijkingen gaan maken, dan vallen er een paar dingen op. Woongelegenheden is er veel goedkoper. Eenvoudige voeding, die men werkelijk nodig heeft, is veel goedkoper dan in de rest van Europa. Maar alle luxe-artikelen zijn ongeveer 20 tot 100 keer zo duur. Een werkpak kan men kopen voor een prijs die hier in Nederland erg goedkoop zou heten. Maar een wat chic pak daarvoor betaal je ongeveer tien keer zoveel, als je het kunt krijgen. Dat is de situatie.

De Russen zijn echter in een situatie gekomen waardoor hun hele mentaliteit moest veranderen. Dit betekende dat er grote problemen ontstonden. U kent waarschijnlijk het mooie gezegde: Ik bewonder het vijfjarenplan van de Russen in het bijzonder; dat doe ik al 20 jaar.

Aan de ene kant de schijn van productie en welvaart ophouden, aan de andere kant voortdurend tekorten, tegenvallers, gebrek aan werklust, gebrek aan technisch inzicht. Dat laatste heeft men ten dele opgelost door opleidingen te geven, die precies zijn aangepast aan hetgeen nodig is.

Een ingenieur heeft geen algemene achtergrond in Rusland, tenzij hij deze in zijn vrije tijd zelf verwerft. Maar als ingenieur is hij redelijk bekwaam en vakkundig op dat terrein waarop hij moet werken. Zo gaat het voor iedereen.

Het is natuurlijk heel lastig om deze mensen allemaal samen te houden. Zij denken anders, ze geloven anders, ze voelen anders. Zij hebben allemaal op de een of andere manier nationalistische gevoelens. Dit betekent, dat het helemaal geen absolute macht is die daar zetelt in Moskou. Integendeel, het is een voortdurend en zorgvuldig evenwicht houden. Nu eens door hard in te grijpen, dan weer door wat extra's toe te geven.

De eisen van de bevolking in Rusland zijn aan het toenemen. Voor een deel heeft men daaraan kunnen voldoen door producten uit andere landen (oostblok-landen) in te voeren. Maar zelfs dat gaat niet meer zo goed. Er moet dus een grotere verbruiksproductie komen. Als het volk daarnaar vraagt, dan zijn er maar twee mogelijkheden: Onzekerheid, dus de oorlogsdreiging van de Amerikanen, de spacewars en al die dingen meer. Of: omschakeling van productie waardoor heel veel mensen, die nu belangrijk zijn minder belangrijk zullen worden.

U zult begrijpen, dat men naar buiten toe dan een eenheid moet voortoveren, dat men intern probeert door middel van propaganda, eenzijdige voorlichting de mensen onder de duim te houden. Dat men probeert ook met schrikbeelden de mensen ertoe te krijgen te aanvaarden wat er is. Het kan bijna niet anders. Is dat een grootmacht? Naar buiten toe wel.

De Russen hebben een uitstekend leger. Ze hebben een bewapening die op het ogenblik voor nog geen 10 % bluf is; d.w.z. niet bruikbaar. Ze hebben heel veel mensen die niet beter weten. En u weet het, hoe dommer de soldaat hoe beter het kanonnenvoer.

Zij kunnen West-Europa niet zonder meer overrompelen. Want wanneer soldaten daar komen, dan krijgen ze te maken met dezelfde conflicten die ze hebben gehad met de soldaten die in Duitsland, in delen van Oostenrijk, zelfs Tsjecho-Slowakije zijn terecht gekomen. Die waren overweldigd dat dat daar allemaal mogelijk was en dat bij die gehate Nazi's en de gehate kapitalisten. Met het gevolg, dat een groot gedeelte van deze troepen in afzondering in eenzame gebieden een herscholing van 2 tot 3 jaren moesten doormaken.

Hetzelfde probleem doet zich op het ogenblik voor in Afghanistan waar een deel van de troepen een heel andere kijk heeft gekregen op het probleem en op de noodzaak om daar in te grijpen. Dat wil zeggen, dat het aantal onbetrouwbaren nu ongeveer 35 % bedraagt van degenen die

terugkeren. Is dat een grootmacht?

Het is eigenlijk een politiek machtsbestel dat zich maar zeer wankel kan handhaven en dat daarbij in toenemende mate afhankelijk is van het industriële complex. Zeker, het zal niet openlijk worden gezegd, maar de ministers en de directeuren van de grote bedrijven en concerns zijn feitelijk vaak machtiger dan de leden van de binnenste Partijraad. Als je dat goed begrijpt, dan zeg je: Ja, hier is ook iets aan het gebeuren.

De opkomst van de heer Gorbatsjov en alle veranderingen die hij aan brengt zijn in feite een aanpassing aan deze nieuwe economische macht. En die economische macht heeft ook belang bij uitwisseling. Daardoor zal Rusland proberen om heel langzaam en heel voorzichtig zijn eigen binnenlandse markt steeds beter te gaan voorzien en verder een wat toenemende im- en export op gang te brengen.

De grootmacht ligt niet meer bij de politici. Ze ligt zeker niet meer bij de economen die ook in Rusland keer op keer hebben gefaald in hun prognoses en hun verkeerde aanpak van het volk. Het ligt op het ogenblik bij de beheerders van het industriële complex. Dat is in Rusland eigenlijk precies hetzelfde als in de Ver. Staten.

In de Ver. Staten zijn er fabrieken die uitmaken in hoeverre de handel vrijer mag worden of beperkter moet blijven. Een staatsman, die zich daartegen verzet, een ambtenaar die probeert om dat te frustreeren, heeft in zijn functie niet lang meer te werken. Realiseer u dat eens even.

Ga u dan afvragen: Wat zit er eigenlijk achter deze economische macht? Dat is productie en verbruik. Dat is handel. Dat is in zekere zin winst, verdienste. Maar die kun je alleen hebben, indien er een voortdurende stijging van koopkracht is. Valt die weg, dan vallen de mogelijkheden weg. Al is het alleen maar de mogelijkheid voor een behoorlijk grote winst. Dus hier hebben we al te maken met een revolutionaire drang, die vanuit het bedrijf en het bedrijfsleven op het ogenblik in grote delen van de wereld actief is.

Die veranderingen werken langzaam door. Je kunt ze zien in de verandering van optreden van staatslieden. Je kunt het ook zien in de kleine veranderingen in de im- en export, de manier waarop men bepaalde concurrenten probeert uit te schakelen.

U weet het misschien niet, maar ongeacht het feit dat Reagan eigenlijk een bewonderaar is van Zuid-Afrika, is er een zeer machtige groep die fruit, fruitconserven, alles wat met levensmiddelen te maken heeft verhandelt. Deze groep is al jaren geleden opgetreden als financier van bepaalde acties tegen o.m. de Outspan-sinaasappelen en bepaalde conserven van Afrikaanse origine.

Nu hebben ze in Engeland het zover gebracht dat er een groot aantal ketens zijn (voor een deel met Arabisch, voor een deel met Amerikaans kapitaal, maar zeer weinig Engels kapitaal) die zelfs helemaal geen Zuid-Afrikaanse producten meer willen verkopen. Dat klinkt als een zeer lovenswaard streven om een eind te maken aan de Apartheid. Zo kun je het ook voorstellen. Maar misschien zou het ook kunnen betekenen, dat men een dreigende concurrentie begint uit te schakelen.

Het zou mij helemaal niet verbazen, als er in bepaalde landen (ik denk niet aan Nederland en Duitsland, want daar krijg je dat niet erdoor) ook een actie op gang begint te komen tegen invoer van fruit en andere producten uit Israel. Want zij leveren ook redelijk goede kwaliteit tegen redelijke prijzen en daardoor worden andere verdiensten aangetast.

Nu is er in bepaalde landen ook iets aan de hand. Als er een stabiel evenwicht is, dan kun je geestelijk heel weinig doen.

Maar als er een wankel evenwicht is, kun je bepaalde ideeën bevorderen, kun je andere dingen misschien onthullen of dingen ongeldig maken. Dat gebeurt in toenemende mate. Hierbij gaat het helemaal niet om de vraag of de winst-percentages nu omhoog gaan en of de deficiet-financiering van verschillende staten nu eindelijk eens gaat afnemen. Het gaat er doodgewoon om dat de mensen anders gaan denken. Maar daarvoor heb je dat hele apparaat nodig. Je zoudt het misschien zo kunnen stellen:

Een grootmacht in deze tijd is in feite een International. Een grootmacht in geestelijk opzicht is niet meer een kerk, maar is de geestelijke invloed die door bepaalde geestelijke groeperingen met grote intensiteit naar deze wereld wordt uitgestraald.

Als wij dat allemaal zo'n beetje hebben bekeken, dan komen we vanzelf terecht bij de oorlogsdreiging. Een oorlogsdreiging is commercieel gezien op het ogenblik nodig. Zonder deze oorlogsdreiging is een voortdurende vervanging van bewapening niet mogelijk, is de aan-schaf en plaatsing van zeer dure producten niet denkbaar. Oorlogsdreiging is dus nodig.

Maar aan de andere kant: in de eerste en zelfs de tweede wereldoorlog was het nog mogelijk dat een bedrijf, waarmee je gelieerd was en dat op vijandelijk gebied lag, werd gespaard. In de eerste wereldoorlog is een groot aantal bedrijven (o.a. Siemens a.g., Siemens Schuckert, een deel van de Bayer Werke, een groot gedeelte van de Krupp concerns (fabrieken en mijnen) gespaard. Daar is niets mee gebeurd, want daar zat o.a. Frans, Engels en Amerikaans kapitaal in.

In de tweede wereldoorlog is een groot aantal fabrieken helemaal afgebroken. Ze zijn ontmanteld door de Russen. Ze zijn gebombardeerd en vernield door de Amerikanen en de Engelsen. Hoe komt het dan dat Krupp nog geen 12 maanden nadat de overgave is getekend weer in vol bedrijf kan zijn? Hoe komt het dan dat BMW opeens weer kan produceren; dat de Opel Werke weer volop in bedrijf zijn en dat zelfs de Volkswagen Werke plotseling weer in overmaat kunnen produceren? Dat moet u zich eens afvragen.

Als u zich realiseert, dat hele steden zijn afgebrand, plat gebombardeerd, dat heel Berlijn eruit zag als het hart van Rotterdam, dat van Hamburg en Bremen heel weinig meer over was, dat andere steden volkomen vernietigd zijn. U moet zich eens afvragen hoe het komt dat die toch zo belangrijke bedrijven zijn blijven staan.

Maar als er atoombommen vallen, dan kun je dat niet meer garanderen. Als er atoombommen vallen, dan gaan ook die bedrijven eraan. Dan gaan ook de mensen, die daar de leiding hebben eraan. Als er werkelijk een atoomoorlog komt, dan blijft er van dat hele industriële en handelscomplex weinig over. En waar blijft dan de grootmacht?

O, de politici zullen het misschien nog wel een keer aandurven. Als het moet, dan maar liever een oorlog dan verliezen. De militairen zeker. Alles liever. Liever de dood dan slavernij. Bekende kreten. Maar de grootmachten achter de schermen hebben daar geen belang bij. Zij hebben belang bij de dreiging. Zij hebben belang bij situaties waarin energie-tekorten misschien optreden waardoor je dan weer een grotere greep krijgt op de energievoorziening en al die dingen meer. Maar ze hebben er helemaal geen behoefte aan om de wereld te vernietigen. Daarom is heel veel aan wat er aan sabelgerammel is in deze dagen in feite zinledig.

O ja, Rusland grijpt in in bepaalde gebieden. Dat is duidelijk. Het zal dat blijven doen. De Amerikanen grijpen direct of indirect in. Natuurlijk, onvermijdelijk. Maar wat zit daar achter? Bij de Russen in vele gevallen grondstoffen en niet alleen grensbevei-

liging. Bij de Amerikanen bescherming van handelsbelangen. Het terugwinnen van oude concessies. Wat dat betreft zou Anaconda wel eens meer te maken kunnen hebben met wat er in Chili is gebeurd en indirect ook met de ontwikkelingen in de laatste tijd in Argentinië dan het volk zelf, als je het goed bekijkt.

U moet het goed begrijpen. Degenen die zich als grootmachten etaleren in deze tijd zijn het niet. Het zijn degenen op de achtergrond. Daarom is het ook zo gemakkelijk u toe te roepen dat u maar politiek-bewust moet zijn. Neen, u moet zich situatie-bewust zijn. U moet niet kiezen vanuit een ideaal, vanuit een partij. U moet kiezen vanuit de feiten. U moet kiezen voor of tegen, in feite zuiver zakelijk op ontwikkelingen en gebeurtenissen. U moet rekening houden met prijzen, met prijsschommelingen, wanneer u kiest en niet alleen maar met het gezicht van degene die candidaat staat of lijstaanvoerder is. Ofschoon sommige lijstaanvoerders op mij afschrikwekkend zouden werken.

Dan brengt ons dat ongetwijfeld ook naar de godsdienst. Dit is het laatste punt dat ik in deze les wil aanboren.

Godsdiensten zijn een lange tijd feitelijke wereldmachten geweest. Er is een tijd geweest dat de katholieke kerk bepaalde wat er aan de verschillende hoven zowel in Duitsland, Oostenrijk, Italië als in Frankrijk gebeurde. Dat is voorbij. De Inquisitie is voorbij. Wat er overblijft is alleen nog de invloed op de mensen waardoor de mensen steeds meer het geloof gaan scheiden van hun feitelijk handelen in de maatschappij.

Datzelfde aspect zien we op het ogenblik bij bepaalde bewegingen in de islam. Zeker, die zijn ook progroms aan het houden. Die zijn ook bezig met heksenvervolging. Die zijn ook bezig met kruistochten en heilige oorlogen. Net zoals de christenen het eens hebben gedaan. Maar ook daar ontstaat al langzaam een verwijdering tussen het lipbeladen geloof en het werkelijke denken en handelen van de mensen.

Dat geldt ook voor de niet als geloof aangekondigde belijdenissen: het socialisme en dergelijke. Het is duidelijk, de geestelijke krachten en vooral de geloofsinhoud, die eens wonderen mogelijk maakten, beginnen meer en meer te ontbreken. Juist daardoor is er een andere benadering mogelijk.

Wij behoeven niet een geloof te ontmantelen. Wij behoeven alleen maar een vergelijking te maken tussen wat gepredikt en wat gedaan wordt. Als wij dat doen vanuit de geest, als we dat aan de mensen ingeven, dan ontstaat er een ommekeer niet in het geloven maar in de macht. De macht wordt bepaald door de gelovigen, niet door degenen die zich als herders beschouwen. Ofschoon ze zich tegenwoordig meer gedragen als ezeldrijvers die met een vliegtuig reizen.

Wij kunnen ingrijpen juist door de verwijdering tussen politiek, doctrine en dagelijkse praktijk in allerlei systemen die schijnbaar vastgeroest zijn. Je kunt mensen bewuster maken van hun wereld. Maar juist dan ontstaan er voor hen problemen en grote vragen. Want waar is de zekerheid waarop je eens moest vertrouwen? Waar is de zekerheid van een toekomstig rijk dat voor onze kinderen een paradijs zal worden: het socialisme. Waar is het hemelrijk gebleven waarin wij zo gemakkelijk een plaats konden verdienen door geduldig te lijden op aarde. Wat moeten wij? Dan is het mogelijk om waarheden van meer esoterische aard in de mens te verankeren.

De werkelijke macht op aarde ligt nog altijd in de eenling, niet in de structuur. Als mensen zich innerlijk bewust worden van zichzelf, als mensen in staat zijn om innerlijk aan te voelen wat goed is en leren daarmee en daarnaar te leven, dan verandert de maatschappij. Dan gebeurt er iets. Daarom wil ik aan het einde van deze eerste les zeggen:

De grootmacht in opkomst is die van de innerlijk belevende en den-

kende mens. De grootmachten die bestaan zijn de economische machten. De grootmachten die zich politiek-militair tonen zijn niets meer dan de mummies van een macht die eens bestond en nu als marionet wordt gehanteerd door degenen die daar belang bij hebben.

Wij zijn bezig met een geestelijk reveille. Wij zijn bezig met het inspireren van de mensen, met het wakker maken van de mensen voor de gaven en mogelijkheden die ze bezitten. Niet alleen hier, maar op honderdduizend plaatsen over de gehele wereld gebeurt dat op verschillende manieren.

Wij zijn bezig de mensen bij te brengen hoe je een innerlijk pad kunt gaan en daarmee de eenheid, de harmonie bereiken waardoor je buitenwereld voor een groot gedeelte beheersbaar wordt.

Vele ingewijden zijn op het ogenblik op aarde werkzaam, ook als dat grotendeels maar kleine adepten zijn. Wij zijn bezig om vanuit de geest u de middelen te geven om de grootmacht Mens tot een geestelijke en bewuste grootmacht te maken. Dat is de kracht van morgen.

Een volgende keer zullen wij nogmaals ingaan op de grootmachten. Dan met een analyse van de Amerikaanse en de Chinese situatie. Daarnaast de wat wonderlijke geestelijke veranderingen die zich in Azië, Europa en Amerika op het ogenblik bijna gelijktijdig afspelen.

x Wat bedoelt u met de geestelijke stromingen die erg bepalend zijn?

- Elke geestelijke stroming die de mens ertoe kan brengen om zijn innerlijke wereld te beleven zonder daardoor zijn uiterlijke wereld geheel te verloochenen. Dat wil zeggen: dat loopt van Baghwan, de Jhova's Getuigen en de Mormonen tot allerlei vreemde groepen zoals de heksenkringen, de voodoo-genootschappen en wat dies meer zij overal op de wereld. Overal waar de geestelijke invloeden voor een mens belangrijk zijn en het hem mogelijk maken zijn innerlijk te wekken daar wordt geestelijk ingegrepen. Want het gaat niet om de vorm. Het gaat niet eens om de betrouwbaarheid van de leiders. Het gaat om datgene wat er in de mens moet veranderen voordat hij eindelijk zichzelf kan bevrijden en de macht van zijn leven zelf in handen kan nemen en daardoor zijn geestelijke beleving op aarde beter gestalte kan geven.

x Valt Afrika buiten de stromingen?

- Afrika valt niet buiten deze stromingen. Alleen is het wonderlijke, dat bepaalde bewustwordingsmogelijkheden in Zuid-Afrika in de kerken liggen. Voor een deel in midden-Afrika bij medicijnmannen en tovenaars die eigenlijk achterhaald schijnen te zijn, terwijl we in het noorden weer zien dat zwervende derwischen maar ook de oelema's e.d. actief zijn. Zij weten ook wijsheid en verinnerlijking te prediken en de mensen ertoe te brengen om hun innerlijk vollediger te beleven. Het is dus eigenlijk overal, ook in Afrika.

U moet goed begrijpen, dit was een aanloop. Wij hebben nog andere en heel wat moeilijker appeltjes met elkaar te schillen voordat we van deze cursus afstappen. Maar als u overweegt wat ik u vandaag heb gezegd, dan zult u ontdekken dat u toch anders naar de wereld en naar het nieuws gaat kijken dan u heeft gedaan. En als we dat alvast hebben bereikt, dan zijn we wel een stukje verder.

SCIENCE FICTION.

Als u zich realiseert wat er de laatste tijd met spacewars o.d. aan de gang is, dan voelt u zich waarschijnlijk in de een of andere toekomstroman eerder thuis dan in de werkelijkheid. Het is aardig om de feiten dan even te constateren.

Een dergelijk project als de Ver. Staten willen ontwikkelen zou in dollars omgerekend ongeveer 170 miljard kosten en dat is een heel behoorlijke hap.

De Sovjet-Unie heeft een soortgelijk plan staan en heeft zelfs proeven genomen t.a.v. de mogelijkheid van een bemand ruimteplatform. De kosten daarvan, ik zal in roebels zeggen, zullen ongeveer 220 miljard bedragen. In beide gevallen is dat natuurlijk een belasting die de economie van het land niet helemaal kan dragen.

Door de nadruk te leggen op dit spacewars-project kunnen beide landen bovendien iets anders bereiken. Ze kunnen doen of de kosten die ze tot nu toe daarvoor hebben gemaakt feitelijk hebben bijgedragen tot een vermindering van de bewapening. In feite is dat geen vermindering, het is alleen een verschuiving van atoombewapening naar conventionele bewapening.

Dan is er verder een nieuw project om de Sahara vruchtbaar te maken. U heeft daarvan waarschijnlijk nog niet gehoord. Er is op het ogenblik een internationale groep die nu nog niet voldoende kapitaal heeft. Ik geloof, in Nederlands geld gerekend ongeveer 8 à 9 miljoen gulden; dat is niets natuurlijk voor een dergelijk project.

Die groep is o.a. van plan om de ondergrondse rivieren in de Sahara - en dat zijn er nogal wat - die op een diepte liggen van 600 tot ongeveer 1200 m. te gaan gebruiken als pompplaatsen waardoor men dit water aan de oppervlakte zou kunnen brengen. Men stelt zich voor daardoor een aantal oasen kunstmatig te creëren en gelijktijdig een verdere begroeiing mogelijk te maken die de zandverstuivingen tegen gaan. Dan zou men hierdoor op den duur een zodanige begroeiing van bomen en dergelijke kunnen krijgen dat het uitdrogingseffect van de zon aanmerkelijk minder wordt.

Er is over gesproken dat dit project met hulp van de verschillende staten zal moeten worden uitgevoerd. De grote moeilijkheid is, dat deze staten er weinig voor voelen, omdat de Wereldbank het project in beraad heeft en dat kan nog wel tien jaar duren. Maar het is wel interessant.

Wij zien hier twee dingen naast elkaar staan die kenmerkend zijn voor de actuele situatie. Aan de ene kant: hoe kunnen we een deel van de wereld weer vruchtbaar maken? Aan de andere kant: hoe kunnen we doen alsof wij minder bewapenen, terwijl wij in feite alleen de effecten verschuiven en daardoor ze voor onszelf dragelijker maken? Het is een zeer interessante ontwikkeling waar ik wel wat in zie.

Er is overigens op het ogenblik weer een nieuw project om een combinatie van tunnel en brug over het Kanaal te leggen, zodat u binnenkort met auto of trein van Calais naar Dover kunt gaan. Iets waar ook wel een firma voor is gevonden. De plannen daarvoor zijn er, alleen de uitvoering ervan zal wel erg tegenvallen.

Dit zijn allemaal aardige menselijke ontwikkelingen. Je krijgt echt het gevoel dat er steeds meer mensen zijn die toch wat meer creatief aan het denken zijn. Niet meer zo: conserveren wat er is, maar eerder datgene wat belangrijk is herscheppen.

Die herschepping zien we trouwens ook op een ander terrein. Er worden de laatste tijd nogal wat proeven genomen in bepaalde dieren-tuinen. Je zou ze ook zoölogische proefstations kunnen noemen, waar men bezig is met het terugfokken van een aantal diersoorten naar hun veel sterkere oervorm. Niet dat iedereen daarmee gelukkig zal zijn, maar het is wel belangrijk, want men probeert nu te komen aan dieren die een veel grotere overlevingskans hebben in de vrije natuur dan anders het geval zou zijn. En indirect streeft men ernaar om in bepaalde gebieden (voorlopig zullen dat waarschijnlijk droogtegebieden, llanos e.d. zijn) een volledig ecologisch evenwicht tot stand te brengen. Ook dat is interessant.

Minder prettig is het misschien dat op het ogenblik de aardkorst nog voortdurend bezig is nieuwe spanningen op te bouwen. Dat er hier en daar weer nieuwe aardbevingen en aardbevingen zullen komen, is duidelijk. Ik meen, dat men nu al heeft gezegd dat ze een volgende beving verwachten met effecten tot bij San Diego, maar heel waarschijnlijk zal dat nog wel een beetje verder gaan.

Als de aarde op die manier bezig is, dan moeten wij ook rekening houden met vulkanische uitbarstingen. Er zouden enkele vulkanen actief kunnen worden in Amerika. Daarnaast denken we aan veel vulkanische activiteiten in de Stille Oceaan; ook op verschillende eilanden bij z.g. uitgedoofde vulkanen. Als het een beetje wil, kan dat binnen een half jaar, misschien 9 maanden ook zijn doorgelopen tot zelfs Indonesië. U weet, Java is eigenlijk een soort vulkanisch comfoor waarop mensen wonen. Ook op de Philippijnen zullen er wat moeilijkheden zijn. Zeer waarschijnlijk als gevolg van dit alles, maar dan vermoedelijk na anderhalf jaar, ook nog weer spanningen en eventuele bevingen in de buurt van de Emiraten. Kortom, de oliesheiks zullen ook nog lichtelijk geschud worden.

Een andere mogelijkheid en dat is niet precies in tijd te bepalen, ik vermoed dat dit ligt tussen 2 maanden en ongeveer anderhalf jaar, dat is een nogal grote periode. Er worden dan weer vulkanische werkingen kenbaar in de Middellandse Zee. Het zal hier hoofdzakelijk gaan om onderzeese uitbarstingen. Wij verwachten daarnaast weer enkele tekenen van bevingen bij de Vesuvius en Stromboli. Maar ik geloof niet, dat het zover gaat dat men zegt: Dat is nu weer echt een grote uitbarsting. Die uitbarstingen laten we tegenwoordig in die gebieden aan het volkstemperament over.

Als de aarde zo in beroering en beweging is, zal dat klimatologisch ook nogal invloed hebben. Dat zou kunnen betekenen, dat het aantal wervelstormen aanmerkelijk groter wordt in het Caraïbische gebied en de Gele Zee. Dat zijn de twee gebieden waar de grootste kans is op tyfoons, wervelstormen.

De verplaatsing van al die effecten door de lucht kunnen wij niet geheel overzien, maar ik neem aan dat er in Nederland niet zoveel verandert. Het enige zal zijn, dat de hier overheersende zuidwesterstroming gedurende een drietal maanden vooral een noordwesterstroming wordt met als gevolg een wat koeler weertype. Maar maakt u zich geen zorgen, daar bent u aan gewend.

Alles samenvattend kan ik dus zeggen: Op het menselijke front is er hier en daar eigenlijk heel goed nieuws. In de aarde allerlei gebeurtenissen. Voor de mensen kunnen dat rampen worden, maar op zichzelf is dat ook goed. Er ontstaat dan een nieuw evenwicht. Als dat evenwicht eenmaal bestaat, heb je kans op 80 tot 100 jaar rust. Dat wil zeggen: niet alleen het wegbliven van allerlei vervelende dreigingen, aardbevingen en vulkanische uitbarstingen. Het wil ook zeggen, dat je dan een stabielere klimaatregeling krijgt rond de gehele aarde en dat daardoor

het weertype aanmerkelijk betere oogsten mogelijk maakt; niet alleen op het noordelijk maar ook op het zuidelijk halfrond. Dat kan erg belangrijk zijn.

Geestelijk gezien heb ik ook het een en ander dat op het ogenblik actueel is.

Een goeroe (Baghwan) heeft dank zij de kas en de secretaresse grote moeilijkheden, omdat de kas en de secretaresse beter samengingen dan de goeroe en de secretaresse. Maar ofschoon in vele van dergelijke bewegingen allerlei kleine moeilijkheden en schandaaltjes aan de gang zijn, zien we dat er een kern aan het ontstaan is die veel zelfstandiger en dus veel minder gebonden aan een bepaald systeem en een bepaalde afzondering verder gaat met hun manier van leven, inclusief de meditatie, het je a.h.w. geven aan de wereld. Dat is een belangrijke ontwikkeling.

Er zijn op het ogenblik een paar ingewijden op pad. Er zouden er veel meer moeten zijn, als u het mij vraagt. Als het aan mij lag, dan zouden ze zo talrijk moeten zijn als de vlooien op een hond. Het schijnt de tijd nog niet te zijn.

Er zijn nu schattingsgewijs een kleine 300 actief. Dat wil zeggen, dat er in bijna elk land op de wereld zo'n ingewijde wel zo nu en dan optreedt. Dat is belangrijk, want die ingewijden hebben de mogelijkheid om door persoonlijke overdracht in de mensen bepaalde innerlijke waarden te wekken die men langs geestelijke weg veel minder gemakkelijk activeert. Als ze nu elk een 30- à 40-tal leerlingen zouden maken, dan zitten wij met een volgende generatie waarin de werkelijke geestelijke leiding, inclusief de mogelijkheid van overdracht van waarden en gaven, voldoende zou zijn om de gehele wereldbevolking langzaam maar zeker te benaderen. Bovendien geloof ik eigenlijk wel, dat die geestelijke invloed via de ingewijden toch veel gemakkelijker wordt vastgelegd.

Nu ik het over die geestelijke invloeden heb, ik weet niet of u de laatste tijd een paar eigenaardigheden heeft opgemerkt in uw eigen leven. Voor de meeste mensen is het eigenlijk heel wisselvallig. Er zijn dagen die een absolute mislukking zijn: een doffe verveling om niet te zeggen een doffe pijn. En dan komen er plotseling en betrekkelijk frequent zelfs dagen dat de hele wereld een en al zonneshijn is; dat alles goed gaat. En dat je in die ogenblikken het gevoel hebt dat er iemand een beetje tegen je praat. Geen stem die je kunt verstaan, maar zo echt het gevoel van: het heeft een invloed.

Het is een effect dat niet voor iedereen gelijk loopt. Dus u moet niet denken: ik heb een rottag, dus iedereen heeft het. Nu gaat het mij goed, nu moet iedereen jubelen. Als u daarmee begint, raakt u zelf in de vernieling.

Er worden op het ogenblik bepaalde invloeden uitgestuurd. U weet waarschijnlijk wat de Heren van de Stralen zijn. Het zijn grootmachten die bepaalde frequenties en daardoor bepaalde incarnatie-ontwikkelingen beheersen. Nu wordt die activering per straal gedaan. Er zijn dus een groot aantal geesten bezig om elke keer a.h.w. positieve impulsen in de mens te leggen. Als die wegvallen, dan gaat het ineens mis. Dan heb je echt het gevoel: de hele wereld is tegen mij. Maar het herhaalt zich. Een dergelijke invloed kun je leren vasthouden, als je namelijk dat gevoel in je verankert, daaraan zekerheid ontleent.

Ik denk, dat dat geestelijke werk over praktisch de gehele wereld gaat. Het geeft een groot aantal mensen de kans om weer eens helemaal positief te worden in hun gevoelens, maar ook in hun denken.

Daarnaast is er een afdeling, een soort Raad van Wijzen. Die wijzen hebben nu uitgemaakt dat er heel veel geesten die - laten we zeggen-

enig boekhoudkundig of ander talent bezitten, de mensen eens op de feiten moeten gaan wijzen. Want men is geestelijk bezig om de mensen aan de ene kant die innerlijke zekerheid te geven, die positiviteit en de vreugde en ze aan de andere kant te leren om keihard naar de feiten te kijken en met de feiten rekening te houden. Vanuit mijn standpunt iets heel positiefs. Het is bovendien erg actueel. U zoudt het zelf kunnen nagaan.

Als de aspecten die ik genoemd heb voor u in de volgende vier weken zullen werken, dan kunt u er wel zeker van zijn dat u de eerste 12 maanden daar ook nog last van heeft. Benader het dan heel positief, want u komt er altijd beter uit dan u erin gaat.

Wat is nu eigenlijk actueel? Wat is er vandaag aan de hand? Dan denk ik: het is toch eigenlijk bespottelijk, als je nu kijkt naar de Labour Party in Engeland. De Labour Partij is een paar dagen aan het vergaderen geweest. Ze zijn bezig om zich de regeringsmogelijkheid in een volgende periode enigszins te ontnemen. Dat is ook veel beter, want oppositie voeren is veel gemakkelijker.

Ik heb datzelfde effect ook enigszins gezien zelfs in Nederland, in België, in Duitsland. U moet maar eens opletten. Daar zijn ze op het ogenblik bezig om allerlei principiële uitspraken te doen. Principiële uitspraken brengen met zich mee dat er van je wordt verwacht dat je principieel handelt; en dat is nu eenmaal onmogelijk zeker als je in de politiek zit. Een politicus is iemand, die zich op zijn principes beroept om te verklaren waarom hij ze verloochent. Dus dat is ook wel erg actueel. Ik heb zo'n idee dat in deze dagen de politieke machten enigszins bezig zijn om zichzelf te ontmantelen.

Dan is er een tweede aspect dat ik ook erg leuk vind: Er is nu in Amerika besloten om alleen al van het State Department zoiets van 5000 mensen langzamerhand te laten afvloeien. Nederland zou ook een aardig aantal wel kwijt willen en daar zijn ze ook mee bezig, maar het lukt alleen niet zo goed. In Engeland zijn het 3000 in de publieke sector, ongeveer 5000 in de aanvullende sectoren zoals onderwijs en verpleging. Ze zijn ook bezig met 18000 mensen die nu door de regering worden betaald af te schaffen.

Nederland doet het altijd een beetje anders. In Nederland zijn ze druk bezig om de mensen, die tot nu toe kregen wat ze verdienden nu datgene te geven wat de Staat vindt dat ze zouden mogen verdienen. Dat is ook een aardig systeem. Maar het bewijst wel, dat de hele bureaucratie en voor een deel zelfs de technocratie wordt aangevallen. Daardoor worden allerlei systemen en samenhangen langzaam maar zeker doorbroken.

Ik heb geïnformeerd bij een paar mensen aan onze kant die daar erg veel mee te maken hebben gehad. Zij hebben gezegd: Voor de mensen die de krant lezen is het in ieder geval leuk, want er komen nog plenty schandaaltjes. Voor de krant is dat ook leuk, dan hebben ze er tenminste iets in staan wat iedereen wil lezen.

De situatie die ik op het ogenblik zie in vooral Noord-Afrika is een beetje heethoofdig. Ik vermoed, dat daar het een en ander nog wel zal exploderen. Dat is ook niet erg, want zoals ze vroeger in Chicago al zeiden: Als ze elkaar opblazen, behoeven wij dat niet te doen.

Heel veel heethoofden, die denken dat ze het weten, zijn op het ogenblik bezig om andere heethoofden beter te onderrichten en krijgen daardoor zelf een lesje. Dat zal zelfs Israël in bepaalde benaderingen nog wel treffen, denk ik. U hoeft daar niet eens zo erg lang op te wachten. Ik vermoed binnen 6 weken, waarschijnlijk 3, maar zeker binnen 6 weken.

U heeft nu een beeld van allerlei dingen die aan de gang zijn en waarmee het ook samenhangt. Er is nog één actualiteit waarvan u heel weinig merkt en die ik nog even naar voren wil brengen.

Er is kort geleden - en dan spreek ik over de sfeer waarin ik normaal verkeer - een aantal zeer hoge geesten gezien die aan het afdalen zijn. Dat wil zeggen, dat ze ofwel op aarde gaan incarneren, dan wel vlak bij de wereld gaan werken. Het zijn natuurlijk nogal sterke en lichtende krachten.

Ik heb zo het gevoel dat zij zich gaan bezighouden met een beïnvloeding wat u misschien bijgeloof, het paranormale of iets dergelijks zou noemen. Ik heb het gevoel, dat ze de mensen willen wakker roepen en hen duidelijk maken hoeveel krachten er eigenlijk in de mens schuilen, hoeveel invloed hij heeft op de wereld waarin hij leeft en hoeveel mogelijkheden hij heeft, als hij maar met geheel zijn wezen durft ageren in de wereld. Ik vind dit iets fantastisch. Geloof mij, als er zo'n dozijn van die hoge heren naar beneden komen, dan houdt dat niet alleen in dat zij wat doen. Het houdt in, dat er een heel grote actie gaande is waarbij waarschijnlijk alle groepen tot aan het witte licht, betrokken zijn.

Een afdalende hoge geest is namelijk een kanaal voor krachten. En dat betekent, dat hij over een veelvoud van mogelijkheden beschikt die hijzelf - en dan zijn het al heel belangrijke wezens - zou kunnen hanteren. Hij kan dus veel meer. Bij ons in de sfeer stond iedereen te kijken. Zoiets van: daar gaat de processie voorbij.

Toen wij goed begrepen wat er gaande was, stuurden wij elkaar beelden toe die u zoudt vertalen als: jongens, spuug maar in je handen, en maak je borst maar nat, want er gaat wat gebeuren. Dat houdt in, dat de wereld waarin ik zit (hoofdzakelijk kleuren) helemaal klaar staat om nu eens wat te gaan doen. Wij wachten nog even op wat het zal moeten worden. Maar aangezien die heren nu aan het afdalen zijn, kunnen we zeggen dat ze hun macht en invloed binnen een maand hebben gevestigd. Dat zou betekenen, dat zij dus binnen twee maanden ongeveer in actie gaan komen. Het wordt voor ons erg interessant. Dat is nu een geestelijke actualiteit. Daar voelt u misschien niet zoveel voor.

Wat is er verder nog actueel. Kleine dingen. Bijvoorbeeld: de minister van financiën wordt verkouden, krijgt de griep. Dan krijgt hij dus iets dat velen hem hebben toegewenst: het ontvangen van een blauwe envelop.

Er gebeuren een paar kleine ongelukjes in Nederland. Wat er in Nederland gebeurt, is altijd gering in omvang: 80 auto's: 2 doden, 7 gewonden. Daarnaast denk ik dat er enige moeilijkheden zouden zijn met Slochteren, de aardgasproductie. U zult er overigens niet veel last van hebben, omdat de aardgasaanvoer op het ogenblik van elders uit geregeld kan worden. Maar het is misschien aardig, als je denkt dat de mensen die zeggen dat je met gas warmer zit zelf in de kou komen te zitten.

Dan zult u nog een heel aardig gebakkelei meemaken binnen een paar maanden over belastingen die omlaag gaan, terwijl ze in feite omhoog gaan of omgekeerd. Ik denk, dat daardoor ook wel enkele dingen in de openbaarheid komen die voor zekere heren niet prettig zijn. Maar u heeft dan weer iets om van te genieten. Het is al gezegd in het verleden en ik blijf daar nog steeds bij: 's Mensen grootste vermaak is leedvermaak. Niet bij u. U bent verdraagzaam. U kent geen leedvermaak. Voor u is er alleen vermakelijk leed.

Als ik kijk naar Nederland zelf, dan heeft Nederland een paar leuke dagen te wachten. Dan doel ik niet op de intocht van Sinterklaas die zeer waarschijnlijk in een grote stad, Amsterdam of ergens anders, aanlei-

ding wordt tot een grote knokpartij. Dan kunnen ze met zwarte Piet op de vuist. Dat zijn zo van die nabije verwachtingen. Alles bij elkaar actualiteit. Best.

De volgende keer zal er misschien een bepaald onderwerp zijn waarmee wij moeten verdergaan. Vandaag heb ik een kleine bloemlezing gegeven. Als er maar één bloemetje bij is waar u wat aan heeft, dan bent u in ieder geval geholpen; de rest laat u maar voor andere klanten. Onthoud echter één ding goed:

In deze cursus krijgt u elke keer weer actualiteit. In enkele gevallen zal dat een kwestie worden van het leven, van achtergrond informatie ten aanzien van dingen, die gebeuren of die binnenkort zullen gebeuren.

Aan de andere kant zullen wij moeten proberen om ontwikkelingen van welke aard dan ook die actueel zijn, die dus op dit moment spelen en invloed hebben, te behandelen. Aangezien wij een maand de tijd hebben voordat ik weer kom en deze hoge geesten aan het afdalen zijn (ik heb u gezegd dat ze over een maand zullen beginnen) is er kans dat ik dan over dergelijke geestelijke waarden veel meer moet gaan zeggen. Dat moet u mij niet kwalijk nemen.

Per slot van rekening, dat de Rijn steeds vuiler wordt, dat weet u. Dat de Maas een klein beetje schoner is geworden, dat weet u ook. Dat het schoonste op het ogenblik is: het geweten van de mensen die hun handen in onschuld wassen, dat weet u ook. Maar de dingen, die werkelijk van belang zijn, die gaan we behandelen en steeds zo, dat het merendeel van die werkingen of invloeden binnen vier maanden kenbaar worden. Wij geven u daardoor een beetje de kans in te spelen op toekomstige ontwikkelingen.

Tevens hopen wij u meer begrip te geven voor allerlei gebeurtenissen, verschijnselen, werkingen waarvan u misschien zelf deel bent geworden.

O R D E.

Wat is orde? Orde, regel, de associatie dringt zich op. Een regel is een gestelde norm. Orde is dus een aantal gestelde normen.

Als je de orde, zoals wij de Orde der Verdraagzamen kennen, probeert te ontleden, dan blijkt dat ze voor groot gedeelte wordt bepaald door een aantal normen. Normen van geestelijke inhoud. Normen van uitstraling, van bereidheid tot werken, de aard van werken zelfs. Dit alles speelt een rol. Zonder dat aan die regels is voldaan kun je nooit echt bij die orde behoren.

Maar behoor je bij die orde, dan blijkt dat je in een ordening terecht komt. Want waar regels zijn, betekenen ze niet alleen maar een reguleren naar één kant toe. Het is altijd het scheppen van een verhouding. Daarom zou ik orde misschien het best kunnen omschrijven als:

Het jij en het ik langzaam versmeltend tot een wij waardoor wij meer zijn dan jij en ik alleen.

Een weten, dat alleen uit ons opkomend wordt tot een begrip voor waarden verdergaand dan wat wij zelf kunnen beseffen.

Een opbouw van een werkelijkheid, die juist uit zich een waarheid openbaart waardoor de regels zich weer wijzigen en toch de orde wordt bewaard, omdat wij allen steeds weer zijn één geheel, één harmonie en samen schrijven al wat is en wat in ons herontstaat totdat misschien dit in groter zijn weer ondergaat en een nieuwe orde kent.